

Lea

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-01-28

Oälskad, Önskad, Öväntad ...

Lea, oälskad, önskad, öväntad (1 Mosebok 29-35; 49:29-33) Hur måste det ha känts för Lea att vakna i tältet på morgonen efter sitt giftermål med Jakob? Att se kärleken i hans ögon förvandlas till förvirring . . . besvikelse . . . vrede . . . Detta när han insåg att kvinnan som låg bredvid honom inte var hans älskade, vackra Rakel som han ju hade slitit för i sju långa år för att få, utan henne äldre, all dagliga syster . . .? Vad hade Lea hoppats på? Var hon bara utnyttjad av sin pappa Laban eller var hon en villig medpartner i hans listiga plan? Hoppades hon att Jakob kunde älska henne trots allt? Eller var hon rädd hela natten lång för hur det hela skulle sluta? Hur som helst kunde det inte ha varit lätt att vara där när han vaknade, och att vara anledningen till hans stora besvikelse! Oavsett om Lea var med på planen eller ej var det klart att hon ville få sin mans kärlek men inte fick den. Hur har det varit för dig och mig? Har vi alltid fått det vi ville i livet? Vi som är gifta, har mannen vi gifte oss med alltid varit den drömprinsen vi trodde han skulle vara? Giftna som ogiftna har vi drömmar som vi inte gärna släpper taget i. Hur var det då att vara Lea? Antagligen växte hon upp i skuggan av sin yngre, vackra syster som dessutom var ansvarsfull, artig, och troligen arbetade snabbt och effektivt. (29:9-10) Visst måste det ha varit Leas dröm att hon också en dag skulle gifte sig med någon som älskade henne. Efter en veckas festande var Lea glömd. Då fick Jakob sin Rakel. Men Gud hade inte glömt Lea och det står " . . . då Herren såg att hon inte var omtyckt, gjorde han henne fruktsam." Det är hjärtslitande och smärtsamt att se Lea alldeles i början av sin relation med Jakob, att hon hade ett bestämt men ouppnåeligt mål. Jakob skulle bara älska henne. Hennes söner var ett bevis på Guds välsignelse och gav status i samhället. Om hon gav honom allt detta, hur kunde han göra annat än älska henne? Vad Lea inte hade förstått var att vi inte kan räkna med någon annan när vi sätter upp våra mål. I boken A bygga ett äktenskap förklarar författaren Larry Crabb skillnaden mellan mål och önskan så här (något sammanfattat): "Många är kvinnor som berättat för mig hur de ropar från djupet av sitt inre efter värme, kärlek och acceptering från sina män. Det spelar ingen roll hur stark vår vilja och överlåtelse till tjänst för vår partner är, eller hur djupt vårt beroende av Kristus är, vi längtar alla efter att bli bemötta på ett speciellt sätt av vår partner. Hur skall vi hantera denna längtan? Skall vi gömma den under förnyad överlåtelse till tjänst för andra? Eller skall vi låtsas, att eftersom Kristus är allt för mig så har det inte så stor betydelse hur jag själv blir behandlad? Gud menade att äkta makar skulle leva i en intim relation byggd på ömsesidighet. Vi känner smärta när vår partner tar avstånd från oss och vi mår gott när vi är accepterade, eftersom vi har ett så stort behov av hans kärlek. Denna önskan är både naturlig och naturlig. Men -- och detta är viktigt -- denna önskan får aldrig bli vårt mål. När våra önskningar för värme, vänlighet, förståelse, respekt och trohet blir obesvarade upplever vi verklig och legitim smärta. Men Herren har inte gett något löfte om att uppfylla dessa önskningar. När våra behov är tillfredsställda, så är vi trygga och värdefulla. Kristus är fullt kapabel att helt uppfylla våra behov. När våra önskningar är tillfredsställda så känner vi oss trygga och värdefulla. När våra önskningar inte tillfredsställs, så lider vi. En något objektivt, som jag har möjlighet att kontrollera. Att nå detta mål beror helt och hållet på min vilja att handla på ett speciellt sätt. En önskan är något, som jag med all rätt, får längta efter men inte säkert kan uppnå enbart genom egna ansträngningar. Att en önskan uppfylls kräver en osäker medverkan av någon annan. Leas önskan om att Jakob skulle älska henne innerligt, var en legitim önskan men ett felaktigt mål. Det är alltså avgörande hur vi ser på denna strävan; är det ett mål eller en önskan? Den rätta handlingen när det gäller en önskan är bön. När det gäller uppfyllandet av ett mål, är den rätta responsen ansvarsfullt handlande. Förväxlar vi mål och önskningar kommer vårt handlande och tänkande att bli fel." Vi kan följa Leas andliga utveckling i viss mån genom att titta närmare på vad hon bestämde för namn på sina söner . . . Den första sonen döpte hon till Ruben av följande anledning, " . . . nu skall min man ha mig kär." Några månader senare kom Simeon -- "Herren har hört. . ." Hon uppfattade sina söner som Guds sätt att hjälpa henne vinna Jakobs kärlek. Den tredje sonen fick namnet Levi därför att hon trodde att, "Nu skall väl ändå min man hålla sig till mig." Tre söner! Räcker det? Antagligen inte! Så som Lea ansträngde sig och hoppades, så griper också många fruar efter alla möjliga medel för att vinna eller behålla sina mäns kärlek. Det är påfrestande att leva i en relation utömsesidig, engagerande kärlek. Är det möjligt att hitta glädje i ett mindre perfekt äktenskap -- eller i vilken annan svår relation eller omständighet som helst? Leas attityd tog en definitiv ändring när hon döpte den fjärde sonen, Juda. "Nu vill jag tacka Herren," sade hon. Leas fokus förändrades från det som hon inte hade till det hon hade. Lea verkade ha förstått Guds hand i hennes liv vilket gav henne betydelse. Lea hade fyra söner under den tid då söner var allt. Hon vaknade till och förstod vilket rikedom hon trots allt ägde och sade, "Nu vill jag tacka Herren." Rivaliteten mellan systrarna slutade däremot inte, och när Rakel fick två söner genom sin tjänarinna ställde Lea direkt upp med sin tjänarinna. Lea fick också två söner och vad kände hon detta? Ren lycka! Vilken förändring! Den oälskade och öönskade Lea kunde ha brustit ut, "Vad glad jag är!" Det vore skönt om hon hade förblivit segerrik. Men de flesta av våra andliga strider är sällan beständiga. Det är lätt att säga att vi borde ändra vårt förhållningssätt. Det är en helt annan sak att följa ett sådant gott råd. Det dagliga slitaget av spänning mellan systrarna ser vi klart i bråket över några kärleksäpplen som Ruben hittade en dag och bytesshandeln som blev resultatet. Så småningom födde Lea två söner till. Deras namn visar att hon såg honom som en dyrbar gåva från Herren. Ur Leas personliga sorg kom en rik välsignelse till Israel -- Juda var förfader till Kung David och även vår Herre Jesus Kristus. Också vi, ett faller folk i en fallen värld, med ärr från utanförskap från varandra och oss själva, förstår att livet inte ger oss allt vi vill ha. Vi får aldrig tillräckligt mycket kärlek, omtanke eller aktning. Vi kan fokusera på bristerna och känna oss bedrövliga eller så kan vi fokusera på vad vi faktiskt har och bestämma oss för att "Den här gången vill jag tacka Herren!" Vem vet vilken välsignelse det riktiga svaret kunde vara för någon annan och, inte minst, oss själva? Judy Breneman

Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...